

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

Καινούργιο διαρκές ἀπαράβατο.

Διατριβαῖς ποῦ νὰ βλάπτουν ἄτομα, οὔτε μὲ πληρωμὴ οὔτε μὲ ὑπογραφή δὲν δέχομαι, καθὼς και ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες. Ὅσα μοῦ γράφετε, πρέπει πάντοτε νὰ ἦναι ὑπογραμμένα, καὶ νὰ ἀποβλέπουν σὲ γενικὸ καλὸ, ἤτοι, νὰ ἐνδιαφέρεται ἡ κοινωμία. Τί τοῦ μέλλει τοῦ κόσμου, τί ἔκανε ὁ ἓνας και ὁ ἄλλος μὲ τὸ δεῖνα και τὸν τάδε. Καὶ τὸ κάτω κάτω τῆς γραμμῆς, ὅποιος θέλει νὰ γίνῃ συνδρομητῆς, πρέπει πρῶτα νὰ μοῦ στέλνῃ τὸν παρᾶ ἢ δὲ συνδρομὴ εἶνε 10 ὀρ. στήν Ἑλλάς και 15 στὰ ἔξω τῆς. Ποιήματα δὲν δέχομαι

Τώρα ξύπνησαν ὄλοι.

Ὅταν, ὅπως και τὰ προχτὲς σὲς ἔγραφα, ἐγὼ εὐγάλα τὸ λαρύγγι μου, και φώναξα, ὅτι ἡ βλογιὰ θὰ μᾶς ξεπατώσῃ, ἢ κυρὰ κυβέρνησις ἐκοιμώτανε, και ξύπνησε τῆ σήμερις νὰ μᾶς φέρῃ μπόλι, ὅπως εἶπαμε, ἀπὸ τὴν Ἑγγλιτέρᾳ, τὸ Βέλγιο και ἀπὸ κεῖ ποῦ ψίνει ὁ ἥλιος τὸ ψωμί και ὁ ἄνεμος τὴ μπήτα.

Ἄλλὰ δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ, πρόκειται γιὰ μιὰ ἀγαθοεργὸν πράξι τῶν χρυσογαδάρωνε, οἱ ὅποιοι ὅσο και ἂν ἦναι στὰ συμφέροντά τους μπαγαπόντιδες, τόσο εἶνε στῆς ἀγαθοεργίας τίμιοι.

Αὐτοὶ λοιπὸν εὐγαναν μιὰ ἐκκλησίᾳ, δηλαδῆς παρεκάλεσις πρὸς τὸ λαὸ, ποῦ τῆ διάβασα τυπωμένη και μούρθε νὰ κλάψω, και λένε:

«Φίλοι συμπολιταῖς! Εἶναι ἀνάγκη βία συνδρομῆς και μεγάλων και βιασμένων μέτρων. Χάρις φιλανθρωπίας, χάρις τῶν ἰδίων μας φρεμιῶνε, ἢ ὁποιαῖς φρεριζονται κάθε στιγμή ἀπὸ τῆ βλογιᾳ, ἢ ὁποια πολυπλασιαζέται, (ἀκούτε πολυπλασιαζέται, ἐνῶ οἱ μασκαράδες ἀπυρρονικοὶ γιατροὶ μᾶς λέν πῶς λιγοστεύει), ἄς βιαστοῦμε, λέει, ὄλοι νὰ δώσωμε τὸ κατὰ δύναμις, ὅπως διόζωμε τῆ βλογιᾳ, ἄς προσπαθήσωμε, λένε, τώρα ποῦ ἔρχονται ἢ γιορταῖς, νὰ μὴ βροῦν τὸ λαὸ στή λύπη βουτημένο».

Ἐπὶ τὰ λεπτὰ, λένε, ποῦ θὰ εἰσπράξουν, θ' ἀγοράσουν κρεβάτια, στρώματα, ρούχα, θὰ φτειάσουν ἕμαξᾳ κατάλληλο γιὰ νὰ μεταφέρουν τοὺς ἀρρώστους, θὰ δίνουν τζάμπα γιατρικὰ, θὰ πολυρίζουν τζάμπα, θὰ στέλνουν γιατροὺς

τζάμπα, και ἂν ἡ εἰσπράξις τους φτάνουν, θὰ φτειάσουν και θεραπευτήριον πρόχειρο γιὰ τοὺς βλογιασμένους».

Ἡ ἐπιτροπὴ εἶνε κάμμιωμένη ἀπὸ τοὺς κύριους Ν. Δαμασκηνὸ, Σπ. Καρσικάκη, Ἰω. Νεγρεπόντη και τὸν γραμματέα Ν. Γ. Νεγρεπόντη.

Ἡ συνδρομαῖς στέλνονται εἰς τὴν τομιά τῆς ἐπιτροπῆς Ἰ. Νεγρεπόντη, στὸ σπίτι τοῦ Μελλᾳ ποῦ εἶνε κοντὰ στῆ Ἀντεθνικὴ τράπεζα, και ὅποιος στέλνει, ἔστωντας και μιὰ δεκάρα, τὸ ὄνομά του θὰ δημοσιεύεται στῆς ἐφημερίδες.

Πατριῶτες! Εἶνε φριχτὸ σ' αὐτῆ τῆ περίστασις νὰ μὴ συνδράμωμε τὸ κατὰ δύναμις τῆ φτωχολογιά. Ὅταν οἱ μεγάλοι κατεβαίνουν και μᾶς γυρεύουν συνδρομῆς γιὰ τοὺς φτωχοὺς, ἄς φανοῦμε μεις οἱ μικροὶ πιο μεγάλοι ἀπὸ τοὺς μεγάλους στῆ γενναιοδωρία.

Ἄφοῦ δὲν βρέθηκε κανένας Τσιγγῆρος, Βούρος, Σκουζές, Παχὺς, Καραπάνος, Μελλᾳς, Ρενιέρης, Παπούδωφ και ἄλλοι χίλιοι δυὸ χρυσογαδαροι, νὰ ποῦν, νὰ 50 χιλιάδες δραχμαῖς, γιὰ τῆ φτωχολογιά ποῦ τὴν ἀφανίζει ἡ βλογιᾳ, ἀφοῦ δὲν δὲν εὐρέθηκε αὐτῆ ἢ ἀτιμη ἐταιρία τοῦ Ἐρυθροῦ Στραβοῦ, ποῦ νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ τοὺς στραβώσῃ ὁ Θεός, ποῦ ἔχει χιλιάδες στῆ τράπεζα νὰ μᾶς βοηθήσῃ, = (ἂν καλὰ ποιὸς τῆ διευθύνει; Ὁ Καλλιγᾳς) Ποῦ νὰ πάρῃ ὁ διάλογος τὰ κόκαλα τῶν πατρογονικῶ τους, ἄς φανοῦμε λοιπὸν, συμπατριῶταις ἡμεῖς μὲ πιο εὐγενικὴ καρδιά.

Ἄς κόψωμε μιὰ δραχμὴ, πενήντα λεπτὰ, μιὰ δεκάρα, ἀπὸ τὸ κρασί ποῦ πῖναμε, και ἄς τὸ δώσωμε στῆ φτωχολογιά, στῆ ἐταιρία ποῦ ἔγινε, νὰ σώσωμε ὅσας ψυχαῖς μπορούμε, και ὁ Θεὸς θὰ μᾶς τὸ δώσῃ ἀπ' ἄλλου.

Ἄσέ!

Ἐγὼ πρῶτος ἀπὸ σήμερις τὸ βράδυ θὰ βγῶ σὲ ζητιανιά μὲ τὸ μαντυλάκι, σὲ περιοδεῖα στὰ ταβερνιά και μπακάλικα και θὰ γυρεύω ἐλεειμοσύνη γιὰ τοὺς βλογιασμένους, κάθε δὲ πολίτη τὸ ὄνομα θὰ τὸ γράφω στὸ κατὰστιχάκι και θὰ τὸ δημοσιεύω στὸ «Παληνθρώπο». Τὰ δὲ χρήματα θὰ στέλνονται ἀμέσως στὸ ταμιά τῆς ἐταιρίας, ὁ δὲ «Παληνθρώπος» καταθέτει, μ' ὅλη του τῆ φτώχια ἀπὸ σήμερα, ἕνα εἰκοσιοχτάριον. Παραπάνω δὲν βασιτᾳ ἢ σκουλά του.

Συμπολιταῖς, νὰ σώσωμε τοὺς συμπολιταῖς μας, πρῶτα μὲ τῆ δύναμις τοῦ Θεοῦ!

Εἶναι πράγματις σκληρὸ ἡμεῖς ὁ λαὸς νὰ φωνάζωμε, ὅτις καταστρεφόμαστε και ἔπειτα νὰ μὴ φαινόμεστε ὅτις τόνωμε τοὺς συμπατριῶτους μας.

Λαέ, βυθήεια στους φτωχούς, γιατί φτωχοί είμαστε και μες.
'Αλληλοβοήθεια.

Κατάθεσις συνδρομῶν

Για τὸν βλογιασμένον

εἰς χεῖρας τοῦ Ἰωάννη Βερβέρη.	
Παρά τοῦ ἰδίου	δραχ. 25
Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν ἐργατῶν τοῦ Τυπογραφείου Ἀναστ. Τρίμη	» 20
Ἐκ τοῦ κ. Π. Παπαδάκη μπόλια 10 ἡ	» 40
Ἐκ τοῦ καπνοπώλου Ἀλεξιοπούλου	» 2
Ἐκ τοῦ παντοπώλου Γεωργαντζ	» 2
Ἐκ τοῦ Εὐαγγέλου Βαρδερπούλου	» 1
Ἐκ τοῦ Γεωργίου Ζάννε	» 2
Ἐκ τῶν παντοπώλων Κούζη	» 5
Ἐκ τοῦ παντοπωλείου «Βα. Βλάχειον»	» 2

Αὐτὰ εἰσπραχθῆσονται σήμερον καὶ παραδοθήσονται αὐρίον μαζὺ μὲ τὰ ὅσα θὰ εἰσπραχτοῦν ἀποφθε ἀπὸ τῆς ζητησιαί.

Ἄστυνομία

Ἄσθερον μὲ περὶ ἀργαία.

Πρὸς τοὺς βουλευτὰς τῆς Ἀττικῆς

Κύριοι!

Χθὲς παρεβιάσθησαν τὰ παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσης ἐμπορικὰ καταστήματα.

Ἄν ἡ ὁδὸς αὐτὴ ἦτο ἀπόκεντρος, θὰ ἦγε καλῶς, ἀλλὰ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως, ὅπου φρουροῦν δύο κλητῆρες, εἰς μὲν παρὰ τὸ παντοπωλεῖον τῶν Κούζιδων, ἕτερος δὲ παρὰ τὸ ζαχαροπλαστεῖον τοῦ Παυλίδου, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τῶν δύο τούτων φρουρῶν νὰ συμβῆ διάρρηξις καταστημάτων, νὰ ληστευθῆ τὸ κατάστημα τῶν Χιακῶν προϊόντων, τοῦ κ. Σαμ. Παπαγιάννη, νὰ γείνη ἀπόπειρα διχορρήξεως εἰς τὰ καταστήματα τῶν κ. Παπαγεωργίου καὶ τοῦ Παζάρ τῆς Εὐθυμίας, αὐτὸ ἀποδικινύει φανὸν φανώτερον, ὅτι οἱ φρουροὶ κλητῆρες ἦσαν μετὰ τῶν νυκτοκλεπτῶν συνεννοημένοι.

Μὴ εὐρόντες δὲ οἱ ἐντιμοὶ τῆς νυκτὸς βιομήχανοι ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Παπαγιάννη χρήματα, ἠρκέσθησαν κατ' ἐκλογὴν νὰ σοοφρώσουσαν ἀμπαίνιας, σκληροσότα, καὶ τὰ λοιπὰ, βεβαίως ὅπως διέλθωσι τὰς ἐσπέρτας.

ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

ΤΟ ΜΠΟΥΚΕΤΟ

Β'.

Ἡ ἐπίσκεψις.

Τὸ βράδου βράδου γῆσου ἡ Μαργέτα ἡ ξεπεταχὴ καὶ χτυπᾷ τὴ μπόρτα τοῦ κύρ Μουστάρδα. Βγαίνει ἡ Κρεμίδα νὰ δῆ ποῖος εἶνε, καὶ ἄμα εἶδε τὴ Μαργέτα, ἔτρεξε ἀμέσως, καὶ τὸ εἶπε τοῦ Μουστάρδα, ὁ ὁποῖος ἐπάγει ὁ ἄνθρωπος νὰ σκαρταδέψῃ.

— Καὶ τόρα, εἶπε στὴ Κρεμίδα, καὶ τόρα τί νὰ κάνωμε, τί νὰ φτειάσουμε, τί νὰ ποιήσωμε, τί τὸ καμωτέο; Εἶμαι χαμένος ἀπὸ τοῦ ἡλίου τὸ πρόσωπο. Ἐγὼ πλέον δὲν εἶμαι ἄνθρωπος, εἶμαι γάδρος, γιατί θὰ φανῶ σὸ κορίτσι γάδρος, ἀφοῦ κατὰστρεψὰ τὸ φρενὸ τοῦ μπουκέτο. Καὶ τί νὰ ἀπολογηθῶ, καὶ τί νὰ ἀπαντήσω, καὶ πῶς νὰ δικαιολογηθῶ, ποῦ δὲν ὑπάρχει κάμμιὰ τῆς δικαιολογίας δικαιολόγησις τοῦ δικαιολογήματος; Ἐγὼ, δὲν εἶμαι ἐγὼ, εἶμαι ἐξω ἀπὸ τὸ ἐγὼ μου τοῦ ἐαυτοῦ μου. Καὶ κοντὰ σὲ τοῦτα, δὲν ἔχομε καὶ νὰ τὴ τρατάρουμε καὶ τίποτα. Τρέχα, βάνε τὴ φούστα σου, τὴ καλὴ τὴ τσιτένια, ἐκεῖνὴ τὴ πιὸ παλῆ, ποῦ φκίνεται ἀνὰ πιὸ κενούργια, καὶ πήγαινε μὲ τὰ τέσσερα σὸ μακκαλίκο τοῦ κύρ Μπιμπι-

Ἐχουν ὅμως δίκαιον οἱ ἄνθρωποι νὰ διαπραττοῦσιν, ὅσα διαπραττοῦσι, διότι ὁ τῶν 60 δραχ. μνηστὸς μισθὸς δὲν τοὺς ἐπαρκεῖ νὰ ζήσουν οὔτε ὡς κτήνη.

Πρέπει νὰ αὐξηθῆ ὁ μισθὸς τῶν κλητῆρων κατὰ τὸ διπλάσιον, διὰ νὰ δύνανται οἱ ἄνθρωποι, νὰ ζήσουν ὡς ἄνθρωποι, καὶ ὄχι ὡς ζῶσι.

Αὐτὰ ὅλοι οἱ κλητῆρες εἶνε σχεδὸν οἰκογενειάρχαι, πῶς νὰ ζήσουν μὲ 60 φουροδραχμαῖς τὸν μῆνα; Ἐχουν ἢ δὲ ἔχουν δίκαιον νὰ συντεριζῶνται μὲ νυκτοκλέπτας;

Ἐνὰ αὐτὸ, καὶ ἕνα ἄλλο, ὅτι ὁ κ. Κοσονάκος διὰ πᾶν ἄλλο κάνει, ὄχι ὅμως, καὶ διὰ διευθύν τῆς τῆς ἀστυνομίας.

Ὁ ἄνθρωπος κυττάζει τῆς μπουραδόρας, τὰ θεάτρα, τὸ μαγκουραριὸ τέλος πάντων.

Ὅλοι οἱ ὑπαστυνόμοι τὸν πῆραν ἀπὸ κάτω. Δὲν ἔχει τὴν τόλμην νὰ τοὺς ὀμιλήσῃ, μόνον δι' ἐμὲ ἐγνώριζε νὰ γράψῃ ὅτι μὲ συνέλαβε, ὡς νὰ συνέλαβε, κάνανα Σπανὸ ἢ Τάκκο, ἐνκαθρονόμενον, ἐπὶ ἐξυβρίσει τοῦ βασιλέως μου, καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ἐγὼ ἔχω πολλὴ λεπτοτέρην ἀνατροφήν ἀπὸ τὴν ἰδικὴν του, παρήγγειλε τῷ ὑπαστυνόμῳ τῆς Νεαπόλεως κ. Στίνη νὰ μὲ χῶσῃ εἰς τὸ κρατητήριον, ὡς νὰ ἦμουν λωποδύτης τις, ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποῖους ἐπιβοηθοῦν τὰ ἀστυνομικὰ του ὄργανα. Ἄτινα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὀρκίσεως αὐτῶν τὰ εἶδα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐφριζα. Συνίσταντο ἐκ κουρελιαρίδων, ἄνευ ὑποδημάτων, ἀνευ πῆλων, καὶ μόνον ποῦ δὲν ἐφρίνοντο καὶ τὰ ἄγαμνά τους.

Ἐν ὀνόματι ὄλων τῶν ἐμπόρων τῶν Ἀθηνῶν, σὰς παρακαλοῦμεν, κύριοι βουλευταί, τῆς Ἀττικῆς, ὅπως ληφθῆ πρόνοια περὶ τικτοποιήσεως τῆς ἀστυνομίας, διότι ὅλοι οἱ τεχνίται κλέπται τῆς Ἀλεξάνδρειας, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης συνεσφαιρέθησαν εἰς τὴν κλεινὴν πρωτεύουσάν τῆς Ἑλλάδος καὶ συνέστησαν μετὰ τῶν κλητῆρων νυκτοκλεπτικὴν ἐταιρίαν.

Σὰς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς σώσετε, διότι εἶνε ὅ,τι φρικτόν, νὰ ληστευώμεθα εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως.

Νὰ ἐξαρισθοῦν ὅλοι οἱ ἀεργοί.

Νὰ ξεκαθαρισθῆ ἡ ἀστυνομία καὶ νὰ μποῦν κλητῆρες, ἐντιμοὶ πολῖται, ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων ἐντίμων, ἢ νὰ καταργηθῆ ἡ ἀστυνομία καὶ νὰ ἐγκαταστῆ στρατιωτικὴ, ἢ νὰ τὴν φτειάσωμε ἄλλὰ τοῦρα, νὰ γίνωσιν οἱ πολῖται νυκτοφύλακες, ἄλλως θὰ τουφεκίσωμε τὸν πρῶτον ὑπαστυνόμον, ἢ βοηθὸν, τὸν ὁποῖον θὰ εὐρωμε κατατρίβοντα τὸν κειρὸν τῆς ὑπηρεσίας

ρίκου καὶ πὲς του νὰ σοῦ δώσῃ μιὰ δεκάρα μαστίχα, ἀλλὰ κῦτταζε νὰ μὴ σὲ γελάσῃ στὰ δράχια καὶ σοῦ τὴ δώσῃ ζύικη, νὰ σοῦ τὴ πιζῆσῃ καλὰ, πάρε καὶ μιὰ μπουκάλα χιλιάρινη, μὴ τύχει καὶ δὲν τὴ χωρέσῃ. Πὲς του, ὅτι εἶνε δική μου καὶ νὰ σοῦ τὴ βάνῃ μπόλικη, καὶ πὲς του ἄκου, ὅτι σήμερον γάριν ἐξείρεσι ποῦ εἶνε τὸ ὄνομά μου τὴ πέρνω μωζωμένη. Τρέχα. Φτοῦ. Ἐφτυσα, καὶ ἄν ξεραθῆ τὸ φτύσμα καὶ δὲν ἐρθεῖς, θὰ ξεραθῆς καὶ σὺ σὸ δρόμο.

Αἰ, οὐ, στάσου, ξέχασα. Βρὲ σὺ, δὲν πᾶς κάτω στὴ νοικατόρῃσα νὰ τῆς γυρέψῃς μιὰ κουταλιὰ γλυκὴ καὶ νὰ τὸ βάνῃς μέσθ σὸ μεγάλο βάζω, νὰ οἰκονομηθοῦμε;

— Ἄμ βάζω ποῦ δὲν ἔχομε; τοῦ ἀπάντησε ἡ Κρεμίδα.

— Δὲν ἔχομε βάζω; Βάζω δὲν ἔχομε; Πῶς δὲν ἔχομε ἀφοῦ δὲν εἶχαμε; Μὴ λάχει καὶ ἐσπασε σὸ γυαλί; Βάλτο μέσθ σὸ μαστέλο, . . . ὄχι βρὲ, λάθος ἔκανα, φέρο μὲ τὸ κουτάλι. Τὸ γλυκὸ δὲν εἶνε γιὰ χορτασιά.

— Ἄμ ποῦ ἔχε. καὶ ἄλλαις δύο φιλινάδες τῆς μαζὺ;

— Ἐχει καὶ ἄλλαις; . . . Αἰ; ἄς ἔχη. Δὲν θὰ τῆς δώσωμε οὐλαῖς νὰ φᾶν. Τὴ ἀνάγκη τῆς ἔχομε. Ἄς πᾶν νὰ φᾶν γλυκὸ σὸ σπῖτι τους, ἂν θέλουν γλυκὸ. Φέρε μου καὶ τὰ παποῦτσα τὰ στιβάλια, ὄχι τὰ κινουόργια, τὰ ἄλλα τὰ μπυλωμένα, δὲν εἶνε τῆς ἀνάγκης νὰ φθείρωμε καὶ τὰ κινουόργια παποῦτσα μέσθ σὸ σπῖτι. Ἐστίναξε καὶ τὴ σκούρια μου ποῦ

τοῦ ἐν τῆς ζυθοπωλείοις, χαρτοπικιετοῖς καὶ λοιπὰ, ἀντὶ νὰ φρουροῦν τὴν πόλιν.

Ἐν ὀνόματι ὄλων τῶν Κιταστηματαρχῶν Ἀθηνῶν.

Γιὰ ἕνα στρατοδικεῖο

κῆτι ἐμαθῃ, καὶ εἰμαιτῆς ἀμνηχανίς νὰ τὰ γράψω ἢ ὄχι. Τὶ λέτε νὰ τὸ γράψω; Ἐγὼ λέω νὰ μὴ τὰ γράψω, ἀλλ' ἀφοῦ θέλετε σεῖ; νὰ σὰς τὰ γράψω, θὰ σὰς τὰ γράψω τὴ μεθαύριο. Εἶνε κῆτι παράξενον πράγματα, κῆτι κλεισίαις ἄλλου εἶδους ταρχῆς Ἀπὸ τῆς συνειθισμέναις μὲν, δὲν σὰς ἀντιλέω, ἀλλὰ καὶ κομμάτι, ἀπὸ κεινίς ποῦ δὲν τρώγονται. Θὰ μοῦ πῆτε, καὶ πῶς δὲ σὰς τὸ γράψω ἀμέσως, μόνον κάθομαι καὶ σὰς τὰ τερενρίζω; Εἶνε φίλοι μου βρὲ ἀδερφεῖ οἱ κατηγορούμενοι, καὶ δὲν θέλω νὰ τοὺς κάνω ρεζίλι. Θὰ μοῦ πῆτε τότες δὲν εἶμαι τίμιος ἄνθρωπος καὶ ὅτις χωρίζομαι, αἴ γι' αὐτὸ καὶ γὼ θὰ σὰς τὰ βγάνω ὄλα φόρα μεθαύριο καὶ ὅτι γίνεσι, ἄς γίνῃ.

Πέφτει ἢ δὲν πέφτει.

Καὶ πέφτει καὶ δὲν πέφτει, πέφτει δὲν πέφτει. Ἄλλὰ θὰ σὰς πῆσῃ, ὄχι δὲν θὰ μᾶς πῆσῃ. Πέφτει δὲν πέφτει, τὴ κακὴ του; πέφτη.

Ὁ λόγος εἶνε γιὰ τὸ ὑπουργεῖο

Τὰ νομοσχέδια θὰ περάσουν; — Θὰ περάσουν. — Καὶ γιατί θὰ περάσουν; — Διότις, πάνε καὶ λένε, ἡ κακαῖς γλωσσικίς, ὅτις μᾶς τάχατες ὁ χρυσογάδαρος Σκουλοῦδης ἐδῶκε, τάχατες σὲ δέκα βουλευταῖς τῆς ἀντιπολίτεψις; ἀπὸ δέκα χιλιάδες δραχμαῖς καὶ ἐφυγν στῆς ἐπαρχίαις τους, γιὰ νὰ μὴ κερδίσῃ ἡ ἀντιπολίτεψις. Βρὲ κωθόνια, ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ βουλευτῆς ποῦ πῆρε τὸν πρῶν καὶ ἐπῆγε καὶ τὸ μαρτύρησε; Ἡ στῆ δωροκία ἀπάνω ἦτανε καὶ παρόντους μάρτυρες: Αὐτὰ εἶνε κολοκῦθια καὶ μὴ τὰ πιστεύετε γιατί; θὰ μᾶς πάρουν γιὰ μπιτ μπουφιδε.

— Νὰ ποῖα εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτις μερικοὶ βουλευταῖς τῆς ἀντιπολίτεψις ἔχουν ρουσφέτια. Λοιπὸν σοῦ λέν οἱ ἄνθρωποι. Καλὰ νὰ δηλωθῶμε καθαρὸ μὲ τὴν ἀντιπολίτεψις, καὶ νὰ καταφορήσωμε τὸ ὑπουργεῖο, ἂν πῆσῃ, ἂν δὲν πῆσῃ; Καὶ τί φόρος ἔχει τὸ ὑπουργεῖο; Ἐξή το καὶ ξερὸς παραπάνω, ἀραίρεισι τῶν ὑπουργῶν, πάει παραπάνω δύο φόρους. Αὐτὰ εἶνε κοινὰ μετρημένα. Ἄλλὰ γιατί νὰ φύγουν αὐτοὶ οἱ δέκα βουλευταῖς τῆς ἀντιπολίτεψις; Αἰ

εἶνε κρεμασμένη ἀπὸ τὰ πέτσι σὸ κερρί, καὶ κῦτταξε σὸ ζετίναγμα, νὰ μὴ πῆσῃ ἀπὸ τὴ φοῦντα κάμμιὰ κλωστή.

— Νὰ, ξαναχτυποῦν, ν' ἀνοίξω;

— Ἄνοιξτε. βέβαια. Ἐχεις σκουπισμένα; Σοῦ εἶπα νὰ σκουπίσῃς καθε βδομάδα, νὰ μὴ χάλῃ ἡ σκούπα, σκούπισε καλλίτερα μὲ κείνα τὰ κουρέλια, πᾶρ τα ἀπάνω ἄνω Τὰ χοντρότερα. Βάνε τὸ κατροουκάνατο σὲ μιὰ ἄκρη καὶ σκέπασ' το. Τρέχα ἄνοιξε, καὶ μὴ τραβᾶς τὸ σκουινὸ δυνατὰ, μὴ τύχει καὶ κοπῆ καὶ ἔχομε κομποδέματα καὶ κοντέψει. Καλλίτερα ν' ἀνοίξῃς μὲ τὸ χέρι σου.

— Καὶ ποῦ θὰ τῆς βάνωμε νὰ κάτσουν;

— Ἄς κάτσουν ἐδῶ.

— Εἶνε τῆς ἀσχημίας.

— Καθόλου. Ἐγὼ εἶμαι τίμιος ἄνθρωπος, σὰ θέλουν, σὰ δὲν θέλουν, ἀς φύγουν, φτάνει νὰ μείνῃ μόνη ἡ Μαργετίτσα. Τότες οἰκομισοῦμαστε καὶ οἱ δύο σ' αὐτὴ τὴ πολυθήρα. Ἐχει τόσο φάρδος.

— Δὲν κάνει νὰ τῆς πᾶμε μέσθ σὸ καναπέ;

— Στὸ καναπέ; Γιὰ τὰ μούτρα τους τὸν ἔχω. Νὰ κάτσουν ἀπάνω νὰ μᾶς ζαρκουλώσουν τὸ σεντόνια νὰ ἔγωμε ἐπειτα πλυσιμυσοιδρώματα. Στρώσε κείνη τὴ παληροβελέντζα νὰ κάτσουν καταγῆς. Ἄς ὑποθέσουν πῶς τὸ πάτωμα εἶνε ντιβάνι.

— Καὶ σὲ τίς ποτήρια θὰ βάνωμε τὸ ρακί;

— Ποτήρια; Δὲν εἶνε τὸ σπῖτι μου τοῦ Ρικῆκη καὶ Σερπιέρη, οὔτε τοῦ Σκοζέ. Ἄς πιοῦν μὲ τὴ μπουκάλα.

πιὰ αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω, εἶνε ποῦ λέει ἡ παροιμία τοῦ λόγου, ἀλλὰ ἀρχαῖα, εἶνε, ἐκ τῶν ἀκροῦν ἐννομιένων. Ἄν εἰμεικν πιστοὶ σὸ κόμμα τους αὐτοὶ οἱ κερατάδες, σήμερον θὰ ἦτανε πεσομένο τὸ ὑπουργεῖο καὶ δὲν θὰ περνοῦσαν τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια, ὅπως; πέρασαν καὶ θὰ περάσουν, καὶ ἄς πᾶμε νὰ φωνάξωμε μείς ὅσο θέλωμε

Προχτὲς ποῦ ἔγραψα

ἐναντίον ἐκεينوῦ ποῦ ἔγραψε στὸν Αἰῶνον γιὰ νὰ μπῆ τὸ σῦστημα τῆς μονομαχίας καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ἔλεγα πῶς εἶνε μασκαράς, δὲν ἐννοοῦσα νὰ προσβῶ τὸ πρόσωπο ποῦ πᾶ ἔγραψε, γιατί δὲν εἶχε τὴν ὑπογραφή του, ὥστε ὅ,τις ὕβρις ἀπόφθηναν ἐναντίον τοῦ ἀνόνημου διατριβογράφου τοῦ Αἰῶνου δὲν μποροῦν ν' ἀποβλέπουν σὸ ἀληθινὸ πρόσωπο ἐκεينوῦ ποῦ ἔγραψε τὴ διατριβή, γιατί ἐγὼ, τόρα ποῦ τὸ ἔμαθα, τὸ ὑπολήφτωμαι, ἀλλ' ἂν ἐπιμένῃ, ὅτις τὸν προσέβαλα, χωρὶς νὰ τὸν ξέρω, πολὺ τὸν παρακαλῶ νὰ μοῦ στείλῃ τὴ Κυριακὴ τὸν μάρτυρές του καὶ εἶμαι στῆς διαταγαῖς του.

Πρέπει ὅμως νὰ προσέξῃ καλὰ, ὅτι τοὺς ὄρους τῆς μονομαχίας τοὺς ἔχω γώ. Ἐγὼ δὲν τὸν προσκαλῶ, γιατί δὲν τὸν προσέβαλα, ἂν μὲ προσκαλῇ

Εἶμαι στήθος πρὸς στήθος.

Κῶςε καὶ τοῦ δημάρχου μας

μιὰ φορὰ. Ἐπαψε τὸ Βασίλη Ἀγριωνίτη, ποῦ ἐφρχε χιλιαῖς δραμαῖς ἀπὸ τοὺς ἐργάτας τοῦ ὑδραγωγείου μέσθ σὸ ὁποῖο σκοτώθησαν τέσσαρες, μὲ ψεύτικο συνάλλαγμα, γιὰ νὰ τοὺς ὑπογράψῃ τῶν ἀνθρώπων τὰ καταστατικά. Δηλαδή, τοὺς ἔλεγε, ἢ μοῦ δίνετε χιλιαῖς δραχμαῖς νὰ σὰς ὑπογράψω τὰ καταστατικά, ἢ δὲν σὰς τὰ ὑπογράψω. Καὶ οἱ φουκαράδες τοῦ τὸ ἔκαναν, καὶ τσακώθημε τὸ συνάλλαγμα, καὶ πᾶει λέοντας. Ὡστες λάβε καὶ λαθε λαβέτων καὶ λαβόντων καὶ σὺ, κύρ Δήμαρχε, ἕνα ἔψιμο. Ὅσο γιὰ τὸ καλὸ ποῦ ἔκανες στὴν ἀγορά, ποῦ ἔβανε; τρεῖς βρίσεις, ἀντὶς γιὰ μιὰ, μεθαύριο.

Ἡ ἀληθινὴ ἀλήθεια

Ἄλλο, ἀφοῦ κουβαλήσατε τοὺς ὑποξωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς ἀπὸ τῆς ἐπαρχίαις γιὰ ἐξετάσεις γερενέ, γιατί τοὺς ἀφίνετε καὶ ψοφοῦν ἀπὸ τὴ πείνα; Θέλετε νὰ γίνουν κλέφταις;

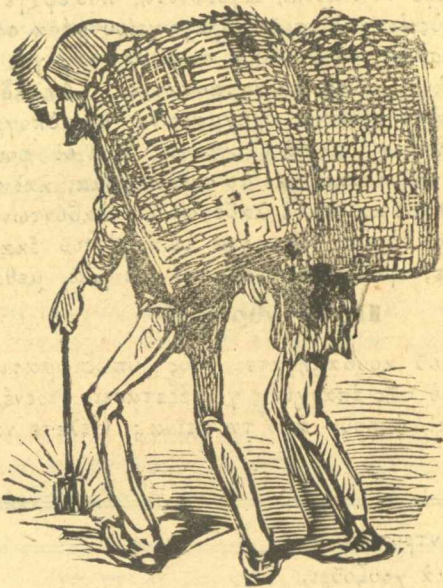
- Εἶνε τῆς ντροπῆς.
- Ντροπῆς μὰ χουζοῦρι.
- Νὰ, ξαναχτυποῦν.
- Ἄς χτυποῦν. Τὰ μεγάλὰ σπῖτικα δὲν ἀνοίγουν ἀμέσως. Μὲ τὸ κολαί. Θὰ πῆ, ὅτι συγυρίζομε. Ἄειντε ἀνοιξε, καὶ πὲς ταις νὰ περιμένουν σὸ ἀντρέ, ὡς ποῦ νὰ βάνω τὸ σουρέλο μου.
- Θ' ἀργήσῃς.
- Αἰ, ἄς ἦναι. Τῆς ὑποδέχομε μὲ τὸ σάβρακο. Θὰ τῆς πιάσω πόρτα, βλέπεις. Ἄς μὴ ξαναρθοῦν, ἴχαρι θὰ μᾶς κάνουν. Δὲν ἔχω γὼ τὸ σπῖτι μου γιὰ χάλασμα μὲ τὰ μπενοβγαλσῆματα, νὰ μᾶς φθείρουνε τὴ σκάλα.
- Ν' ἀνοίξωμε τὰ παρῆθρα;

— Ποῖα παρῆθρα; Γιὰ νὰ μπῆ σκόνη μέσθ; Βλέπεις ὁ Δήμαρχος ἀγορὰ ἀγόρασε καὶ μᾶς ἀφίνει νὰ μᾶς τρώῃ ἡ σκόνη. Φθάρικαν τόσα ἐπιπλα. Καὶ πῶς ν' ἀγοράσῃ τινὰς, ποῦ εἶχα σκοπὸ ν' ἀγοράσω κερκελιά, καὶ τρακίττι τῆς κάμπαρξ ἐξέλινο, γιὰ τὴ σάλα καὶ τόσα ἄλλα, ὡς καὶ λυχνάρι τοῦ λαδιοῦ. Ἐλα ντὲ τόρα; Πῶς νὰ τὰ πῶ; ποῦ θὰ μοῦ τὰ φθείρῃ ἡ σκόνη. Ἄνοιξε πλέο τόρα.

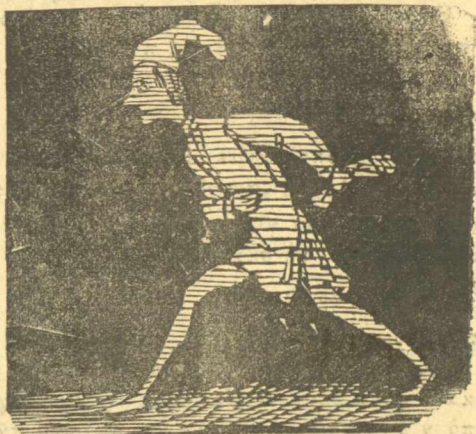
Τέλος ἀνοίξε ἡ πόρτα καὶ ἀνέβηκαν ἡ κωκωνάις μᾶς. Ὁ μπάριμπα-Μουστάρδας, δὲν μπρόφτασε νὰ ντυθῆ νὰ βάνῃ τὰ καλὰ πιπιά του, ὥστε ὑποδέχτηκε τῆς ἐπισκεφτρῖνές του, ὅπως ἔλαχε, μὲ τὸ σάβρακο καὶ τῆς παντούρλας.

Ζήτω ὁ Τρικοῦλης, ζήτω του. Μωρὸν σὺ ἐγίνεα καὶ τζαμπά-
σης... Κορδίδο, ποῦ σὲ κατάστρεψα.

Νυχτοκλέφταις μὲ τὸ φαράρι.

Πῶς φέρον εἰ βλογιασμένοι ἀπὸ τὸ σφαγεῖο τοῦ Γουρδιοῦ.

Ἡ Μαργέτα, ἄμα ποῦ ἀνέβηκε τὴν ἔκοψαν τὰ γέλια, κα-
θὼς καὶ τῆς φιλινάδες της καὶ πρώτη ἐρώτησίς της ἦταν
νὰ ρωτήσῃ, ποῦ εἶνε τὸ μπουκέιο μου;

Ὁ Μουστάρδας τᾶχασε, τρέχει ἀμέσως, στακῶνει τὸ γάτο
του, τὸν παρουσιάζει στῆ Μαργέτα καὶ λέει;

Ἐνταῦθα κείμαι! Εἶμαι καὶ γαίνομαι παλληκαρᾶς, καὶ
ὅποιον ἀπὸ τοὺς ἀντιπολιτευομένους τοῦ βεσῆ, ἄς ἐρῶν γὰ πα-
λέψομε.

— Κυρία τῆς καρδιάς μου ποῦ χτυπᾷ ἐδῶ μέσα, στὰ σω-
τηκά μου, αὐτὸς εἶνε ὁ γάτος ποῦ ἔφαγε τὸ μπουκέιο, καὶ
γιὰ τιμωρία τὸν πνίγω ἐνώπιόν σου. Καὶ τὸν ἐπνίξῃς τὸ φου-
καρά, ὅπως βλέπετε.

Ἡ Μαργέτα τότενες σήκωσε τὸ χέρι της, τοῦ ἔδωκε μιὰ
πεντάλφα καὶ ἔφυγε λέγοντας.

— Γεροζεμωραμένε, θέλεις καὶ παντριά.

Αὐτὰ παθόνουν ὅσοι ἀφίνουν νὰ περνᾷ ἡ νεότης τους, καὶ
ὅταν γίνουν ἐσχατόγερο γυρεύουν παντριά.